

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2018 karácsony

Tartalom

Bereczky Albert: Bizony jövel, Uram Jézus! – 2. oldal

Szakács Gergely: Isten szeretetnyelve – 3. oldal

Székely Tamás: Ima Karácsonyra – 4. oldal

Szabó T. Anna: Az ünnep azé, aki várja – 6. oldal

Adventi vidám délután – 6. oldal

Gyülekezeti híreink – 8. oldal

Ajánló – 8. oldal

Bizony jövel, Uram Jézus!

Jézus eljövetelét ünnepeljük és Jézus eljövetelére nem készülünk. Mert két eljövele van. Az egyik volt, a másik lesz. Az első eljövétel ott történt Betlehemben s angyalok hirdették Isten csoda szeretetének testbe öltözését. Isten már az Éden kertjében

megígérte, hogy küld szabadítót, aki a bűn kigyójának fejére tapos. Évezredek vártak ennek az ígéretnak beteljesedésére.

Próféták hosszú

sora hirdette, hogy el fog jönni az Úr. S aztán eljött – egészen másként, mint ahogy a világ szerint, emberi gondolkodás szerint vártuk volna. Jött kicsiny gyermeknek, jött szegénynek, nem volt számára hely – és mégis jött gazdagítva, békességet árasztóan, mindig növekvő dicsőségben. Krisztust mindig nagyobbak látjuk. Minél sötétebb a világ, annál mélyebb meggyőződésünk lesz, hogy minden azért olyan torz, olyan gonosz és olyan véres, mert mindig őnélküle próbáljuk me. „Az övéi

közé jött és az övéi nem fogadták be őt.” Így volt akkor, az első karácsony szent idején, s így van azóta mind a mai napig.

Mennyire elhomályosodott előttünk a második ígélet, amivel maga Jézus búcsút vett a

földtől! Ugyanúgy, ahogy az elveszett paradicsomban a könnyörülő Isten ígéletet adott, a kereszthalálra induló Jézus is ígéletet hagyott.

Azt az ígéletet,

hogy újra eljön. Ez a második eljövele egészen más lesz, mint az első volt. Akkor kicsiny gyermeknek, közülünk valónak, hozzánk mindenben hasonlónak jött, másodszor úgy jön majd, mint bíró és király. Akkor észrevétlenül és csendesen jött s csak választott lelkek kicsiny serege tudta – most úgy fog jönni, mint a felvillanó villámlás, és minden test látni fogja. Ez a második eljövétel nem a kegyelmes Krisztusnak, hanem az ítélő Krisztusnak a megjelenése lesz. Az első keresztyének, maga Pál apostol

abban a hitben éltek, hogy ez a visszajövetel még az ő életükben bekövetkezik. Milyen boldogító hit és milyen lélektisztító hit volt ez! A mi szívünket se töltheti meg mélyebb boldogsággal és tisztább örömmel semmi, mint az az imádság, ami fölfakadt a Jelenések könyve öreg írója lelkéből: „Bizony jövel, Uram Jézus!”

Az Úr két eljövele között van egy harmadik eljövetele is. Ez az ő mostani jövele csöndes és láthatatlan. A szív ajtaján zörget: „Ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz.” Most karácsony előtt is jön ezzel a halk és szelíd kopogtatással. Az iszonyú robajban mi mégis halljuk az ő pásztori szavát s csöndes alázatban megnyitjuk előtte az ajtót.

Bereczky Albert, 1941. december 20.

Isten szeretetnyelve

”Az információs társadalom rengeteg mindennel megajándékozott minket. Egyvalamit azonban biztosan elvett: a csendet. Már pár perc csend is feszültté tesz. Okostelefon, zenehallgatás, játék, internet, bármi, amivel lefoglalhatom az agyam, ami így estére teljesen elfárad. A csend annyira idegen a számunkra, hogy megijedünk tőle.

Pár éve néhány napra egyedül visszavonultam egy csendes helyre. Kikapcsoltam a telefonomat, nem beszéltem, csak hallgattam. A csend először rémisztő volt. A külső zaj elhallgattatása után a belső zaj erősödött fel. Ijesztő volt mindezt meghallani. Aztán lassan elcsendesedett minden. És végül Istennel találkozhattam a csendben. Valaki szerint a csend Isten szeretetnyelve. A csendben tud igazán szólni hozzánk, megmutatni azt, amit máshogy nem látnánk meg. A régi karácsonyok csendes ünnepek voltak. A betlehemesek, gyermekek dalain, a templomi énekek dallamain kívül nem szólt más. Erre a régi csendre újra rá lehet találni. Ha mindent kikapcsolok, ha a belső zajokat is elhallgattatom, megérkezem a csendes ünnephez. Ebben a csendes ünnepben pedig megszólal Isten. Arra irányítja a figyelmemet, ami igazán fontos. A csend lehetőség, hogy meglássam azt, ami eddig rejtve volt előlem. Csöndesen elinduljanak a szavaim a másik felé. Újra beszélgetni kezdünk csak úgy, vagy arról, ami igazán fontos. Vagy csak egyszerűen hallgassunk, hogy a csend érlelje bennünk az ünnepet.”

*Parókia portál, Szakács Gergely:
Alternatív karácsony*

Ima Karácsonyra

Urunk, olyan sokszor kell akkor is erősnek lennünk, vagy legalább annak látszanunk, mikor legszívesebben elbujdosnánk, mert erőtlenek, kicsik, törékenyek, betegek, szomorúak vagyunk. Elszomorít bennünket a körülöttünk és a bennünk levő sötétség. Megbetegítenek a láthatatlan mikrobák, természetesen a legnagyobb adventi hajtásban. Elgyengít bennünket a sok feladat súlya, melyet magunk előtt látunk, s a csillogó karácsonyfa, szépen terített asztal, kitakarított csillogó lakás, a katonásan fa alatt sorakozó ajándékok, a családtagokra mosolygás, mind-mind olyan elvárás, amely talán csak a minimum, határ pedig a csillagos ég. Olyan ijesztő ebbe belefogni. S miközben próbáljuk megteremteni a meghittsége-

melegségét, talán rádöbbenünk, mennyi hideg van nem csupán körülöttünk, de bennünk is. Sok-sok belénk fagyott szó, keserű kiáltás, talán bűntudat is. Bocsáss meg Urunk! Hiszen nekünk más várakozásra van szükségünk! Olyan várakozásra, melynek az eljövetele a középpontja, nem az elvárás. Amelynek az Úr ragyogása a középpontja, s nem egy teljesíthetetlennek tetsző reklámozáson ideálja. A karácsony szépségét ugyanis nem az adja, hogy mennyire ragyognak a bútorok, s pormentesek-e a könyvszekrényen a remek opusok! A karácsony szépségét a meghittség adja, s a világnak ma is Világosságra van a legnagyobb szüksége.

Add a te világosságodat, ami túlragyog a fényfüzéreket ledragyogásán, ami gyertyafényként ég bár, mégis ragyogóvá, meleggé,

meghitté teszi az otthont. S legfőképp: add szívembe világosságodat, Uram! A sokszor ridegen ragyogó, de olyannyira megfelelni vágyó szívembe, Uram, oszlasd a sötétséget fényeddel. Ha a világ nem is fogadja be Világosságát, az én szívem ne álljon ellent neked sohasem, s különösen ne ez ünnepen! Legyen nekem karácsonyommá ez, a fény diadala sötétbe boruló szívem megújulására. Mert mikor született Nékünk Megtartó: gyermek még ugyan, de Isten Angyala jelentette be győzedelmesen – megrettent pásztoroknak, kötelességtudó kítaszítottaknak, kiket bátorított, mert e Megtartó Gyermeke már születésekor oszlatja a félelmet, s oszlatja ma is, mikor gyermekké zsugorít erős felnőttként is a rettegés, élet terheinek súlya, s összezsugorodva sírok a sarokba: Te velem vagy, Isteni Gyermeke, testet öltött ige, s ezért add, hogy meghallják sokan, ha kérem régies-himnuszosan: ó jöjjetek, jöjjetek imádjuk az Úr Krisztust!

A ki kész volt megszületni, testet öltetni, kiszolgáltató félelmetes kicsinységet vállalni egy kegyetlenségében felnőtt, megoldásaiban pedig oly gyermeket embervilágban. Te eljöttél, Dávid városában, s lettél jel a pásztoroknak,

ahogy az angyal is szólt: megtaláljátok a jászolba fektetve a bepólyált gyermeket, ha hozzá elmentek. Mindenkor munkálkodó Istenem! Vállaltad e nagy passzivitást: bebugyolálva fekvést egy istálló-barlangban, hogy ne maradjak bűnőmben minduntalan! Miért fáradok annyi mindennel, ahelyett, hogy téged dicsérnélek? Adj legalább egy csendes percet, hogy felemeljelek, s gyermeki pompádban meglássam a Tisztát a tisztátalanban, a véges világban a Végtelent, az embertelenben Az Embert, s minden kérdésre A Feleletet! Nyisd meg szívem istálló-szegényes ajtaját, s tedd szállásoddá, Mennyei Világosság, hogy Menny Dicsósége a Földre érve legyen embernek békessége! Ámen.

Székelly Tamás

Az ünnep azé, aki várja Adventi vidám délután december 8-án

Aki magot szór ablakába
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?

Szárnysuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld anglyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitár.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

Szabó T. Anna

*„Együtt valának mintegy százhusz
főnyi sokaság.” Ap.Csel 1,15*

Igen, éppen úgy, mint a legelső keresztények, csak ők a Szentlélek eljövetelére vártak, a szombati családi délután résztvevői Jézus születésnapjára és visszajövetelére. Három-négy generáció, ki-ki hozva azt, ami adatott neki tálentumként: gyülekezeti kurátorunk mint rejtett színésztehetség (kisfiával együtt), kik pedig a kézművesség vezetésének adottságával. Szólt, zengett az ének szakavatott vezetők kíséretével, felsírt a pánsíp is szívszaggató futamaival. Jól működött a gasztroháttér, de még jobban a fogyasztók mindent elsőprő „betermelése”.

Mekkora érték a gyermeki lélek! Hiszen sok szülő alig várta, hogy az asztalok körül egy-egy hely felszabaduljon, s alkothasson. A színdarabban természetesen több munkatárs is részt vett – egyenes

folytatása mindez nyári táborainkban már évek óta igen jól működő Pozsi Globe Színháznak. Már a címe is sokatmondó volt a darabnak: „Akié a Fiú, azé az élet...” Az ajándékozás sem maradt el, hittanos gyermekeink nem mentek el üres kézzel. De ami

még fontosabb, s amit sokan megfogalmaztak, avagy arcukra íródott: De jó volt itt lenni! Hála az áldások Urának, és nagy köszönet minden munkatársunknak!

B.G.

Gyülekezeti híreink

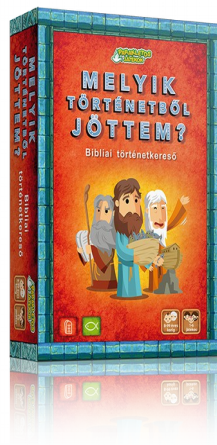
December 2-án, Advent első vasárnapján gyülekezetünk Hálaadás kórusa a Frangepán utcában szolgált kerületi kórustalálkozón. Az ökumenikus alkalmat első ízben rendezték meg. A szép műsor összkari közös énekléssel zárult.

Tovább zajlik a Hálaadás református Nőszövetség gyűjtése a Kárpátaljai „Reformáció Gyermekei” program „Keresztmama” felhívására. Célunk olyan magyar, református, többgyermekes családok segítése havi 3.500 forinttal, akik a legnehezebb körülmények között élnek, és a mindennapi megélhetésükhöz ez nagy segítség. A rászoruló családok egész évben 12 hónapra elosztva kapják meg a program szerinti 42.000 forint teljes összegyűjtött összeget. Aki szívesen ad adományt, kérjük szíveskedjen eljuttatni Lambert Győzőnéhez, a Hálaadás református Nőszövetség elnökéhez.

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség állandó kiadványa. ♦ Szerkesztők: Berkesi Gábor, Berkesi Anna és Mátyás Imre. Fotó: Vajda László. Tördelés: Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuti.reformatus.hu> ♦

Ajánló

Melyik történetből jöttem?

Kitalálod-e, melyik történetről van szó? Ráismersz-e mutogatás vagy activity-módszer segítségével? Felismered-e egy másik történetben? Fel tudod-e építeni újra a történetet? El tudod-e mesélni bizonyos szavak kimondása nélkül? Megtalálod-e a Bibliában a szónymait? Szónymok alapján kitalálod-e, mi lehet az eredeti történet? Tíz éves kortól ajánljuk mindazoknak, akik ismerik a bibliai történeteket, vagy szeretnék (jobban) megismerni.

Parakletos, 3920 Ft.